

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 13 października 1993 r.

dotycząca ustalenia powszechnie obowiązującej wykładni przepisów art. 25 ust. 4 i art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:

przewodniczący: L. Łukaszyk — wiceprezes Trybunału Konstytucyjnego,

sędziowie Trybunału Konstytucyjnego: C. Bakalarski, T. Dybowski (sprawozdawca), H. Groszyk, M. Łabor-Soroka, W. Łączkowski, F. Rymarz, A. Zoll

po rozpoznaniu na posiedzeniu w trybie art. 13 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 1991 r. Nr 109, poz. 470 i z 1993 r. Nr 47, poz. 213)

wniosków z dnia 9 marca 1992 r. i 28 października 1992 r. Rzecznika Praw Obywatelskich o podjęcie uchwały w przedmiocie powszechnie obowiązującej wykładni treści art. 25 ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 89 i Nr 34, poz. 198) przez wyjaśnienie, czy po zmianie systemu politycznego i społeczno-gospodarczego kraju, a w szczególności po odejściu od gospodarki nakazowo-rozdziałowej i przejściu do gospodarki rynkowej — postanowienia tego przepisu, stanowiące o uprawnie-

niach naczelnego organu administracji państwowej właściwego w sprawach cen paliw i energii do pobierania „opłat dodatkowych” w razie nieuregulowania przez odbiorców paliw i energii w terminie płatności należności za ich dostawę, mogą być uznawane za podstawę prawną do stanowienia przez Ministra Finansów „opłat dodatkowych” (stałe zmieniających co do wysokości) za przekroczenia terminu płatności rachunków za dostawę energii elektrycznej oraz paliw gazowych, gdy energia elektryczna czy paliwa gazowe są towarami dostarczonymi na podstawie umowy cywilnoprawnej regulowanej postanowieniami Kodeksu cywilnego,

i art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 89 i Nr 34, poz. 198) przez rozstrzygnięcie, czy postanowienie tego przepisu stanowiące, że dotychczasowe przepisy o gospodarce energetycznej pozostają w mocy do czasu zastąpienia ich przepisami wydanymi na podstawie niniejszej ustawy, o ile nie są sprzeczne z jej przepisami, mogą upoważniać jednostki powołane do dostarczania energii cieplnej do stosowania kar przewidzianych w § 17 ust. 2 zarządzenia Ministra Gospodarki Materiałowej z dnia 4 lipca 1977 r. w sprawie warunków dostarczania energii cieplnej (Monitor Polski Nr 18, poz. 104 i z 1983 r. Nr 11, poz. 58) w sytuacji, gdy kary te, wywodzące się z innej formacji społeczno-ekonomicznej, są sprzeczne z zasadami określonymi w Kodeksie cywilnym,

ustalił:

1. Artykuł 25 ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 89 i Nr 34, poz. 198) stanowi upoważnienie dla Ministra Finansów do określenia opłat dodatkowych za opóźnienie w uiszczeniu należności za dostarczone paliwa gazowe i energię elektryczną. Użyte w wymienionym przepisie ustawy o gospodarce energetycznej określenie „opłata dodatkowa” spełnia między innymi funkcję odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, przewidzianych w art. 481 § 1 Kodeksu cywilnego. W związku z tym niedopuszczalne jest pobieranie dodatkowo odsetek, co wynika z art. 481 § 2 Kodeksu cywilnego.

2. Artykuł 45 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96, z 1987 r. Nr 33, poz. 180, z 1988 r. Nr 19, poz. 132, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 14, poz. 89 i Nr 34, poz. 198) w związku z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. Nr 32, poz. 150) nie stanowi podstawy do obowiązywania § 17.

Przewodniczący: L. Łukaszyk

Wiceprezes Trybunału Konstytucyjnego

Sędziowie: C. Bakalarski, T. Dybowski, H. Groszyk, M. Łabor-Soroka, W. Łączkowski, F. Rymarz, A. Zoll